

U.2002.221/2Ø
TfK2002.34/1

Spytning flere gange i hovedet omfattet af straffelovens § 244. Samfundstjeneste.

Strafferet 21.2 og 32.2.

26-årig ustraffet T blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 244 ved at have tildelt en person et knyttnæveslag i ansigtet og spyttet ham flere gange i hovedet. T gjorde gældende, at spytning ikke er omfattet af straffelovens § 244. Landsretten tiltrådte, at spytning flere gange i hovedet er omfattet af straffelovens § 244. Straffen fastsættes til fængsel i 30 dage, der blev gjort betinget bl.a. med vilkår om samfundstjeneste i 40 timer inden for en længstetid på 4 måneder. (Dissens på 1 stemme for at gøre straffen ubetinget).[1][2]

222

Ø.L.D. 16. oktober 2001 i anke 13. afd. nr. S-1262-01
(Ulla Rubinstein, M. Lerche, Tiedemann (kst.) med domsmænd).

Anklagemyndigheden
mod

T (adv. Niels Henrik Christensen, København, e.o.).

Københavns Byrets dom 2. marts 2001.

Politidirektøren i København har ved et anklageskrift af 6. februar 2001 rejst tiltale mod T for

vold efter straffelovens § 244,

ved den 5. januar 2001 ca. kl. 16.05 i indgangspartiet til - - -, 2200 København N, at have spyttet F flere gange i ansigtet fra kort afstand samt tildelt ham et slag med knyttet hånd i ansigtet.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Der er afgivet forklaring af tiltalte samt af vidnerne F, A og B. Forklaringerne er gengivet i retsbogen.

Tiltalte er ikke tidligere straffet af betydning for denne sag.

Domsmandsrettens bemærkninger:

Retten finder det efter vidneforklaringerne og politiattesten bevist, at tiltalte har tildelt forurettede et knyttnæveslag i ansigtet og spyttet ham flere gange i hovedet. Med sidstnævnte ændring findes tiltalte skyldig som beskrevet i anklageskriftet, idet bemærkes, at flere gange spytning i hovedet findes omfattet af straffelovens § 244.

Straffen fastsættes efter straffelovens § 244 til fængsel i 30 dage.

Under hensyn til at volden blev begået over for en person, der ikke kan anses at have givet rimelig anledning hertil, har retten ikke fundet grundlag for at gøre straffen betinget, ej heller på vilkår af samfundstjeneste.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med fængsel i 30 dage.

Østre Landsrets dom.

Københavns Byrets dom af 2. marts 2001 — — — er anket af T med påstand om frifindelse, særlig for så vidt angår spytning, der ikke kan antages omfattet af straffelovens § 244. Subsidiært har tiltalte nedlagt påstand om formildelse, især således at straffen gøres betinget, eventuelt med vilkår om samfundstjeneste.

Anklagemyndigheden har endeligt påstået domfældelse efter anklageskriftet samt stadfæstelse.

Der er i landsretten afgivet forklaring af tiltalte og vidnerne F og A. De har alle i det væsentlige forklaret som for byretten. Forklaringerne fremgår af retsbogen.

Den i byretten af vidnet B afgivne forklaring er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 965 c, stk. 4.

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de i dommen anførte grunde skyldig efter anklageskriftet. Det bemærkes, at landsretten kan tiltræde, at spytning flere gange i hovedet er omfattet af straffelovens § 244.

Under henvisning til det af byretten anførte finder samtlige voterende straffen passende udmålt. 5 voterende finder, da tiltalte ikke tidligere er straffet af betydning for denne sag og efter tiltaltes i øvrigt oplyste positive forhold, det forsvarligt at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste som nedenfor bestemt, jf. straffelovens § 62 og § 63, jf. § 56, stk. 2.

En voterende finder under henvisning til det af byretten herom anførte ikke at straffen bør gøres betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Thi kendes for ret:

*Københavns Byrets dom af 2. marts 2001 mod T ændres, således at fuldbyrdelsen af straffen på fængsel i 30 dage udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år på betingelse af, at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden, at tiltalte i prøvetiden undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen, og at tiltalte efter Kriminalforsorgens nærmere bestemmelse udfører ulønnet arbejde (samfundstjeneste) i 40 timer inden for en længstetid på 4 måneder fra dato.
I øvrigt stadfæstes dommen.*

1. Kommenteret Straffelov, Speciel Del, 7. udg., 2001, side 287.
2. De afgivne forklaringer er udeladt.

V2012.S-0620-12
TFK2012.994/3

3 måneders fængsel for vold i gentagelsestilfælde blev gjort betinget med vilkår om bl.a. udførelse af samfundstjeneste, idet sagsbehandlingstiden i byretten havde oversteget det rimelige i så væsentligt omfang, at T burde kompenseres herfor, jf. straffelovens § 82, nr. 13.

Strafferet 21.2 og 31.1.

Ved anklageskrift af 23. marts 2010 blev T1 tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, ved den 6. februar 2010 på en nærmere angivet adresse i forening med T2 at have slået F flere gange i ansigtet med bl.a. brud på ansigtsknoglen til følge. Hovedforhandlingen i byretten blev indledt den 11. maj 2010, hvor byretten afsagde en kendelse om, at T1 og T2 var skyldige i tiltalen. Sagen blev herefter udsat på indhentelse af en personundersøgelse vedrørende bl.a. T1. Personundersøgelsen blev modtaget af byretten den 17. juli 2010. Sagen blev herefter berammet til fortsat hovedforhandling den 20. juni 2011 og - da T1 udeblev fra retsmodet uden oplyst lovligt forfald - omberammet til den 27. februar 2012. Sagen blev for T2's vedkommende afgjort ved byrettens dom af 10. oktober 2011. Den 27. februar 2012 afsagde byretten dom i sagen vedrørende T1, hvor han blev straffet med fængsel i 60 dage. Under ankesagen blev der fremlagt en erklæring fra en arbejdsgiver, hvoraf fremgik, at T1 havde været ansat siden april 2011, og at han var en rolig og pålidelig og pligtopfyldende medarbejder, der altid passede sit arbejde. T1 forklarede endvidere, at han var flyttet til Sverige, at han var blevet gift i maj 2011, og at han og hans hustru ventede barn i december 2012. Han havde et almindeligt forhold til alkohol, og han tog ikke længere stoffer. Navnlig under hensyn til, at de tiltalte efter forudgående aftale havde opsøgt F på bopælen, og under hensyn til voldens karakter og de påførte skader, forhojede landsretten straffen til fængsel i 3 måneder. Landsretten anførte herefter, at der var tale om en ukompliceret sag, og at sagsbehandlingstiden i byretten, også selv om der toges hensyn til den forsinkelse, som skyldtes T1's udeblivelse fra retsmodet den 20. juni 2011, havde oversteget det rimelige i så væsentligt omfang, at T1 burde kompenseres herfor, jf. straffelovens § 82, nr. 13. På denne baggrund sammenholdt med oplysningerne om T1's forbedrede personlige forhold blev straffen trods forholdets grovhed herefter undtagelsesvis gjort betinget med vilkår om bl.a. udførelse af samfundstjeneste i 80 timer.

V.L.D. 20. august 2012 i anke 3. afd. S-0620-12

Anklagemyndigheden
mod

T1 (adv. Kristen Schmidt Trærup, Grenå).

(Lisbeth Parbo, Henrik Bjornager Nielsen og Soren S. Skjærbæk (kst.) med domsmænd).

Retten i Randers' dom af 27. februar 2012:

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 23. marts 2010.

T1 er tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 244, og for så vidt angår tiltalte T1, jf. straffelovens § 247, stk. 1 - vold, ved den 6. februar 2010 ca. kl. 22.00 på adressen - - -, Ebeltoft, i forening med T2 at have slået F flere gange i ansigtet med bl.a. brud på ansigtsknoglen til følge.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

F har påstået, at tiltalte skal betale 2.880 kr. i erstatning.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og erstatningskravets størrelse.

Sagens oplysninger

Tiltalte T2 har forklaret, at han er gode venner med medtiltalte T1. Han vil betegne F som en bekendt, idet de er vokset op i samme boligområde og har kendt hinanden, siden de var børn. Deres forhold er ikke særlig godt, og de har aldrig brudt sig om hinanden.

Den 6. februar 2010 var han oppe i T1's lejlighed, hvor T1, K, E og J var til stede. E er hans ekskæreste, og hun har også tidligere været kæreste med F. Der var flest i T1's lejlighed, og han ankom ved 16.00-tiden. Han drak tæt og blev beruset og husker derfor ikke alt, hvad der skete. Aftenen forløb stille og roligt. De sad blot og hyggesnakkede. Han husker ikke, om E på et tidspunkt fik nogen sms-beskeder. Han og E sad og talte om F, og om hvad han er for en person. F beskyldte ham for et stykke tid siden for at have puttet piller i E, hvilket ikke passer, og det talte han med E om. Han har ikke på noget tidspunkt talt med F om det. Han forlod ikke på noget tidspunkt lejligheden, for han tog hjem, og T1 forlod heller ikke lejligheden. Han husker ikke, om T1 sagde noget om, hvordan han opfattede F som person. Så vidt han husker, var han ikke oppe ved F den pågældende aften. Han har dog svært ved at huske det, fordi han var meget beruset. Han husker, at han vågnede næste dag hjemme hos sig selv, men husker ikke, at han forlod T1's lejlighed for at tage hjem. F har kaldt ham alt muligt blandt andet på grund af hans hudfarve, idet han er - - -. De har ikke været oppe at slås, men han vil gerne op at slås med F, da han ønsker at give ham en lærestreg. Det fylder meget hos ham, at F har kaldt ham alt muligt gennem årene. Der er dog flere personer, der har kaldt ham ting og sager, men F har været en af de førende på området. T1 og han var sammen hele tiden i lejligheden, indtil tiltalte gik hjem til sig selv.

Tiltalte har supplerende forklaret, at han ikke kan huske, om han på noget tidspunkt har sagt eller skrevet til E, at hun ikke måtte fortælle sandheden.

Tiltalte T1 har forklaret, at han den 6. februar 2010 holdt fest i sin lejlighed sammen med sin bror, J. De startede med at drikke om eftermiddagen, for gæsterne kom. T2 og E kom i lobet af dagen, men han husker ikke det nærmere tidspunkt. Festen forløb stille og roligt, og de drak alle en del. Han talte ikke på noget tidspunkt om F og horte heller ikke andre gøre det. Han ved ikke, om E på et tidspunkt fik nogen sms-beskeder. T2 var som altid i godt humør. Han husker ikke, hvornår T2 forlod lejligheden. Tiltalte er helt sikker på, at han ikke på noget tidspunkt var oppe i F's lejlighed. Han husker ikke, om han forlod lejligheden på et tidspunkt, men tror det ikke. Han ved alene, hvem F er. Han kender ikke til nogen problemer mellem F og T2. Han husker ikke, hvornår hans gæster forlod lejligheden. Han husker stort set ikke noget fra aftenen, da han var beruset. Fra ca. kl. 18.00 husker han ikke mere. Han er sikker på, han var sammen med sin bror hele tiden.

L har som vidne forklaret, at han den 6. februar 2010 drak nogle bajere og vodka i F's lejlighed, - - -, Ebeltoft. Han og F startede med at drikke ved 20.00-tiden og sad og hyggede sig. Pludselig bankede det hårdt på døren. F havde ikke sagt, at han ventede nogen. Vidnet gik ud og åbnede, og det viste sig, det var T2 og T1, og de spurgte, om F var hjemme, hvortil han svarede ja. T2 og T1 gik derefter ind i stuen, og han fulgte efter. T2 råbte en masse til F inde i stuen, men han husker ikke hvad, hvorefter T2 gav F en lussing. T2 sagde til T1: »Giv ham et par stykker«, hvorefter T1 gav F 2 slag i ansigtet. Han husker ikke, om det var med flad eller knyttet hånd. Han så kun det første slag, som F fik af T2, og som F ikke begyndte at bløde af. Herefter så han, at T1 stillede sig helt tæt på F. Han så ikke selve slagene, men mener, at T1 slog 2 gange, da F umiddelbart efter blodte to steder i ansigtet; fra en flænge over øjenbrynet og ved næsen. T1 og T2 forlod herefter lejlig-

heden. F sad under hele forløbet på en stol. Da T2 råbte til F, stod T1 lige bag T2, og T2 stod ca. ½ meter fra F. F fik en flænge over det ene øjenbryn og et sår på næsen efter episoden. Han hjalp F med at få vasket blod af. De tog ikke på skadestuen. F lagde sig bagefter på sofaen og så fjernsyn. Han spurgte F om, hvad det var, han havde gang i, hvortil F svarede, at det skulle han ikke blande sig i, og F ønskede ikke at tale om det. De så herefter fjernsyn sammen. Der manglede ½ flaske vodka, efter at T1 og T2 havde forladt lejligheden.

Foreholdt bilag 3A, telefonisk afhøring af 22. februar 2010 af vidnet, side 2, har vidnet bekræftet, at T2 råbte til F, at denne ikke skulle gå rundt i byen og sige, at han ikke kunne lide T2.

Under episoden opholdt vidnet sig i stuen hele tiden.

Foreholdt samme bilag, side 2, har vidnet fastholdt, at han ikke blev i entréen, men gik med ind i stuen.

Efter at F var begyndt at bløde, forlod T1 og T2 lejligheden. Han hjalp F ud i badeværelset, så de kunne få vasket blodet af.

Foreholdt samme bilag har vidnet erklæret, at han ikke kan huske, om det var ham eller T1, der hjalp F ud på badeværelset. Han forklarede også til politiet under afhøringen, at F gav T2 en lussing. Han ved ikke, hvorfor det ikke fremgår af rapporten. Han havde ikke tidligere set T1 og T2 for episoden, men kendte alene deres navne og vidste ikke, hvem der var hvem.

Vidnet har udpeget T2 i retten som ham, der gav F en lussing.

T1 og T2 kom til lejligheden ved 23.00-tiden. Han og F havde forinden hver alene drukket 3 ol og 1 glas vodka, og de var ikke berusede.

F har som vidne forklaret, at han den 6. februar 2010 var i sin lejlighed sammen med L. De hjalp med at flytte for hans onkel og drak hver et par ol i lobet af dagen og yderligere nogle ol om aftenen. Det var meningen, at de også skulle have noget vodka senere. De var begge meget trætte, men ikke fulde. Det hamrede pludselig hårdt på hans dør, og L gik ud og åbnede. Han gik ikke selv ud og åbnede døren, fordi han havde et dårligt ben. Efter at L havde åbnet døren, væltede T2 og T1 ind i lejligheden og ind i stuen. Han ved, hvem de begge er. Inden episoden var de alene bekendte. Han og T2 har for noget tid siden været uenige om nogle ting, men han husker ikke om hvad. Han har dog ikke noget specielt imod T2, men holder sig fra ham. T2 gik direkte hen imod ham. Han sad i en lænestol, og T2 forsøgte at sparke ham, men han nåede at dreje stolen, så sparket ikke ramte. T2 og T1 råbte på skift en hel masse til ham, men han husker ikke hvad. Han sad under hele episoden i lænestolen. T2 forsøgte at slå ham, men ramte ham ikke. På det tidspunkt mener han, at T1 stod bag T2. T2 sagde til T1, at han skulle give vidnet én på hovedet. Derefter slog T1 ham 2 gange i ansigtet. Det første slag ramte ikke så godt. Slagene ramte ham i venstre side, og det begyndte at bløde meget fra næse og øjenbryn. L sad under hele episoden i sofaen. Vidnet kom på en eller anden måde ud på toilettet. Han mener, at T2 og T1 fulgte efter ham derud. En af de tiltalte gav ham et stykke papir, som han kunne tørre sig med. Han husker ikke, hvem af dem det var, og husker heller ikke, om der blev sagt noget til ham, da han fik papiret. Indledningsvis snittede T2 ham i ansigtet med en knyttet hånd.

Foreholdt bilag 2A, afhøringsrapport af vidnet, side 2, har vidnet bekræftet, at han har gennemlæst og underskrevet sin forklaring. Når der i rapporten står, at T2 råbte, at vidnet skulle have tæsk, må han have forklaret sådan. Hans erindring under afhøringen ved politiet var bedre, end den er i dag. I dag kan han ikke huske, hvad der blev råbt. Han blev chokeret, da T2 snittede ham i højre side af ansigtet med sin højre hånd.

Der havde ikke tidligere været slagsmål mellem ham, T2 og T1. I dag husker han, at T1 råbte til ham, at han ikke skulle gå rundt og sige at han ikke kunne lide de tiltalte, hvilket han ikke har gjort. Han sendte E nogle sms-beskeder den pågældende dag, men han husker ikke, hvad beskederne gik ud på. E skrev til ham, at hun var sammen med sin nye kæreste, hvilket viste sig ikke at være rigtigt, idet E var oppe hos T1.

Han og E havde gennem hele dagen sendt sms-beskeder til hinanden. I dag husker han alene, at det var en af de tiltalte, der gav ham noget papir til at tørre sig med ude på toilettet. De var i alt kun de 4 nævnte personer i lejligheden, nemlig de tiltalte, L og vidnet. Han husker ikke, hvor lang tid han opholdt sig på toilettet. L holdt sig meget i baggrunden under hele episoden og forsøgte ikke at gå imellem dem. L sad i sofaen hele tiden, mens der blev råbt og slået på vidnet. Da vidnet var på toilettet, vedblev L at være i stuen. Da han efterfølgende kom ind i stuen til L, talte de lidt om, hvad der var sket. Vidnet havde det dårligt og skulle ligge ned og kunne ikke snakke på grund af skaderne i ansigtet. Han tog ikke på skadestuen og ringede ikke til politiet, fordi han ikke tænkte på at anmelde det. Han regnede med, at han alene havde fået et lille blåt øje, og fandt derfor ikke anledning til at anmelde forholdet.

Han fik som følge af slagene en del brud på kæbepartiet. Han var på Tandlægeskolen en af de første dage efter episoden. Da han havde fået svar på skadernes omfang, gik han til politiet og anmeldte forholdet. Han har ikke efterfølgende talt med hverken T1 eller T2 og har ikke set dem. Han var først til scanning og dernæst til undersøgelse på Århus Sygehus. Han har ikke blandet sin mormor ind i sagen. Tandlægen misforstod ham, idet hun troede, han var blevet slået ned i Ebeltoft by. Han fik som følge af overfaldet brud på ansigtsknoglen.

Han og L havde i lobet af dagen været ude at flytte for vidnets onkel, der skulle flytte til udlandet. I lobet af eftermiddagen drak de hver 4-5 ol og om aftenen 3-4 ol. Han fik således ca. 9 genstande i lobet af dagen, og han mener, at L fik lidt mere at drikke. Han var omtåget den pågældende dag, men husker noget af det, der skete. Han husker, at T2 forgæves sparkede ud efter ham og dernæst snittede ham i ansigtet med knyttæve. Grunden til, at slaget ikke ramte hårdere, skyldtes, at vidnet flyttede ansigtet til siden.

Vidnet har i retten genkendt de to tiltalte som de to personer, der trængte ind i hans lejlighed.

Efter episoden lå han i de efterfølgende uger meget ned på grund af smerter. Han kunne ikke holde ud at gå oppe og måtte ikke pudse næse. I sidste uge ophørte smerterne i ansigtet, og han er kommet helt over det. Han har ikke lagt mærke til, om han har problemer med at pudse næse. Trojen og cowboybukserne var efter overfaldet smurt helt ind i blod, hvorfor han smed det ud. Han forsøgte ikke forinden at vaske tojet.

Den 6. februar 2010 gik han sygemeldt i forvejen og blev således ikke sygemeldt på grund af overfaldet.

E har som vidne forklaret, at hun alene kender tiltalte T2, men ikke tiltalte T1. T2 er en af hendes venner. De har ikke på noget tidspunkt været kærestere.

Den 6. februar 2010 var hun sammen med T1 og T2 i T1's brors lejlighed, hvor der var fest. Hun fik en del at drikke, men husker ikke hvor meget. Hun blev beruset, men husker alt, hvad der skete. I starten var stemningen udmærket. På et tidspunkt fik hun en sms-besked fra sin ekskæreste, F, der skrev, at han vidste, hvor hun sad, og han spurgte hende, om hun ikke kom ud til ham. Hun opfattede beskeden som truende. Hun husker ikke, hvornår hendes forhold til F ophørte. F skrev, at T2 var et - - - mogsvin, og hun fortalte T2 dette, og han blev sur. T2 sagde dog ikke noget om F. Hun er bange for F og svarede ikke på hans sms-beskeder. De ringede til en fælles kammerat, B, fordi de ville have opklaret, om F havde sagt, at T2 havde givet hende stoffer. På et tidspunkt råbte T2, at F skulle have tæsk. T1 sagde ikke noget. Hun sagde til T2 og T1, at det var en dårlig idé at give F tæsk, hvorefter hun gik hjem. Da hun forlod lejligheden, var T1 og T2 der stadig. På et tidspunkt, inden hun forlod stedet, gik T1 og T2 fra lejligheden og var meget ophidset. De kom tilbage efter ca. 15 minutter. Hun husker ikke, om de stadig var ophidset, da de kom tilbage til lejligheden. T1 havde da blod på hænderne og havde en hævet hånd. Hun spurgte ikke om, hvor blodet stammede fra. De sagde ikke noget om, hvor de havde

været hende. Hun gik derefter hjem. Den følgende nat mellem kl. 03.00-04.00 sendte F hende en sms-besked, hvor han skrev, han havde fået tæsk, og at hun var en luder, og at han ikke skulle se hende en mørk aften. Dagen efter var hun oppe ved F, der havde en flænge ved det ene øjenbryn og et stort blåt øje. F var gal, og de sagde ikke ret meget til hinanden.

Foreholdt bilag 3D, afhøringsrapport af 10. marts 2010 af vidnet, har vidnet bekræftet, at T2 og F aldrig har brudt sig om hinanden. Hun svarede alene F på en enkelt sms-besked, hvor hun oplyste ham om, hvor hun var. Hun blev både sur og ked af F's sms-besked. Det var først efter, at F sendte hende nogle sms-besked, at hun og T2 begyndte at tale om F. Hun var klar over, da T2 og T1 forlod lejligheden, at de ville tage op til F. Hun er bange for de tiltalte, og T2 har sagt til hende, at hun ikke må fortælle sandheden i retten, hvilket er årsagen til, at hun i første omgang i dag forklarede, at hun ikke vidste, hvor T1 og T2 skulle hen, da de forlod lejligheden.

Vidnet har videre forklaret, at hun sagde til T2, at det var det dumme, hvis han og T1 ville slå F. Hun prøvede forgæves at forhindre T2 og T1 i at gå over til F. De gav hende besked på, at hun skulle blive i lejligheden, mens de gik over for at tæske F. T1 havde en hævet hånd og blod på hænderne, da de kom tilbage til lejligheden.

Foreholdt bilag 3D, afhøringsrapport af 10. marts 2010 af vidnet, side 2, har vidnet forklaret, at hun tror, at T1 og T2 var væk fra lejligheden i ca. 1 time.

T2 skrev til hende i går på Facebook, at hun i dag i retten ikke må fortælle sandheden. Han skrev ikke noget om, hvad der ville ske, hvis hun fortalte sandheden. Tidligere har T2 også sagt til hende, at hun ikke måtte sige sandheden. T2 var meget aggressiv og ville hen og tæske F og ville have T1 til at følge med.

Foreholdt samme bilag har vidnet forklaret, at T2 og F altid har haft et udestående. T1 og T2 var meget berusede, da de forlod lejligheden, vist nok ved 00.00-01.00-tiden. Hun kom til lejligheden ved 21.00-tiden. Hun har kendt F i 8-9 år, og de har været kæresten on-and-off, hvilket de også var den pågældende aften. Siden episoden har de dog ikke været kæresten.

Kriminalforsorgen har den 22. juni 2010 udarbejdet en erklæring vedrørende tiltalte T1.

Tiltalte T1 er straffet, blandt andet ved dom af 3. juli 2002 med udsat straffastsættelse, prøvetid 1 år, for overtrædelse af straffelovens § 244, ved dom af 22. februar 2011 med fængsel i 20 dage for overtrædelse af færdselslovens § 53 den 1. oktober 2010.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han i august 2009 fik en psykose som følge af en mindre blodprop. Han har været på kontanthjælp fra ultimo 2009 til juni 2010. Han er flyttet til Sverige. Han har fundet sig en ny kæreste og er blevet gift. Han mødte sin kone i marts 2011. Han har ingen børn. De blev gift i Danmark. Han flyttede fra - - - til - - -, hvor han fik arbejde d. 8. september 2010, og han flyttede videre til - - -. Han fik og har stadig fastsættelse i en virksomhed i - - - 8 km uden for - - -. Han tager færgen til - - - og toget videre til - - -. Han er - - - af - - - til f.eks. - - -. Det er et varigt arbejde, som han kan fortsætte med i mange år. Han og hans kone boede sammen 1-2 måneder, inden de blev gift. Hans økonomi er god. Da han flyttede til - - -, var han nødt til at få et lån i Danske Bank. Lånet er nu betalt ud. Det er en mulighed, at han kan udføre samfundstjeneste, og han er villig til at udføre en sådan samfundstjeneste i forbindelse med en betinget dom. Han har ikke noget misbrug af hverken stoffer eller alkohol længere. Han har haft nogle psykiske problemer forhen, men har det ikke længere. Hans hukommelse driller ham stadigvæk engang imellem. Han har kontakt med sin bror og sin søster. Hans søster bor i Randers, og det er hende, der har hentet ham, så han kunne møde i retten i dag. Hans kone er fra - - -. Hun vil miste sit opholdsgrundlag i Sverige, hvis han skal i fængsel og ikke kan forsørge hende.

Rettens begrundelse og afgørelse:

Skyldsspørgsmålet

Der er den 11. maj 2010 afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

Kendelse:

Efter de afgivne forklaringer, de optagne fotos, politiattesten, røntgenbillederne og scanningerne finder retten det bevist, at de tiltalte er skyldige som anført i tiltalen, herunder finder retten på baggrund af forklaringerne fra E, F og L, at volden er udøvet i forening.

Thi bestemmes:

De tiltalte anses skyldige efter anklageskriftet.

Sanktionsspørgsmålet

Straffen for tiltalte T1 fastsættes til fængsel i 60 dage, jf. straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1. Straffen er fastsat som en tillægsstraf til straffen idømt ved dom af 22. februar 2011, jf. straffelovens § 89.

Retten har lagt vægt på, at de tiltalte opsøgte forurettede på hans bopæl efter at have aftalt, at forurettede skulle have nogle tæsk, voldsudøvelsens karakter, herunder at volden blev udøvet i forening, de ved voldsudøvelsen påførte skader samt at T1 udøvede den vold, som medførte skader. Efter forholdets karakter er der derfor ikke grundlag for at gøre straffen betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste. Den forgangne tid kan ikke føre til et andet resultat. Herved bemærkes, at det også beror på tiltalte T1's forhold, at der først afsiges dom i dag. Således udeblev tiltalte T1 fra retsmødet den 20. juni 2011, selvom indkaldelse til retsmødet var lovligt forkyndt for ham.

- - -

Vestre Landsrets dom:

Retten i Randers har den 27. februar 2012 afsagt dom i 1. instans (- - -).

Påstande

Tiltalte, T1, har påstået formildelse, navnlig således at straffen gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Anklagemyndigheden har påstået skærpselse.

Supplerende oplysninger

Det fremgår af sagen, at hovedforhandlingen i byretten blev indledt den 11. maj 2010, og at sagen blev udsat på indhentelse af en personundersøgelse vedrørende bl.a. tiltalte. Personundersøgelsen blev modtaget af byretten den 17. juli 2010. Sagen blev herefter berammet til fortsat hovedforhandling den 20. juni 2011 og - da tiltalte udeblev fra retsmødet uden oplyst lovligt forfald - omberammet til den 27. februar 2012. Sagen blev for medtiltalte T2's vedkommende afgjort ved byrettens dom af 10. oktober 2011.

Tiltalte har i forbindelse med ankesagen fremlagt en erklæring af 14. august 2012 fra sin arbejdsgiver, - - -, hvoraf det bl.a. fremgår, at tiltalte har været ansat siden april 2011, og at han er en rolig og pålidelig og pligtopfyldende medarbejder, der altid passer sit arbejde.

Forklaringer

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han flyttede fra - - - til - - - i midten af 2010. Han har siden haft fast arbejde og har bortset fra en måned arbejdet i virksomheden - - -. Han har et godt forhold til sine kolleger, og han har også en tillidspost på virksomheden. Han blev gift - - - maj 2011, og han og hans hustru venter barn tid december. De bor i - - - i Sverige, da det i Sverige har været nemmere at få opholdstilladelse til hans hustru, som er fra - - -. Han er villig til at udføre samfundstjeneste i forbindelse med en eventuel betinget dom. Han har ikke længere noget at gøre med sin tidligere omgangskreds i - - -. Han forventer at blive fyret, hvis han skal i fængsel, men han håber i så fald at kunne blive genansat. Han har et almindeligt forhold til alkohol, og han tager ikke længere stoffer.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Navnlig under hensyn til, at de tiltalte efter forudgående aftale opsøgte forurettede på bopælen, og under hensyn til voldens karakter og de påførte skader forhøjes straffen til fængsel i 3 måneder.

Der er tale om en ukompliceret sag, og landsretten finder, at sagsbehandlingstiden i byretten, også selv om der tages hensyn til den forsinkelse, som skyldes tiltaltes udeblivelse fra retsmodet den 20. juni 2011, har oversteget det rimelige i så væsentligt omfang, at tiltalte bør kompenseres herfor, jf. straffelovens § 82, nr. 13. På denne baggrund sammenholdt med oplysningerne om tiltaltes forbedrede personlige forhold gores straffen trods forholdets grovhed herefter undtagelsesvis betinget med vilkår om bl.a. udførelse af samfundstjeneste som nedenfor bestemt.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom ændres, således at straffen forhøjes til fængsel i 3 måneder, der gores betinget, idet fuldbyrdelse af straffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år fra denne dom på betingelse af,

at tiltalte i prøvetiden ikke begår strafbart forhold,

at tiltalte i prøvetiden undergiver sig tilsyn af kriminalforsorgen, og

at tiltalte udfører ulønnet samfundstjeneste i 80 timer efter kriminalforsorgens bestemmelse inden for en længstetid på 6 måneder.

I øvrigt stadfæstes byrettens dom.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

U.2014.228Ø
TfK2014.49

60 dages betinget fængsel med bl.a. vilkår om samfundstjeneste for vold efter straffelovens § 245. Det fornødne forsæt i form af dolus eventualis i forhold til en af de forurettede forelå ikke.

Strafferet 1.1, 21.2 og 32.2.

T, født 1992, var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 245 ved den 26. januar 2013 kl. ca. 03.30 på et diskotek at have kastet en flaske i hovedet på F1, der ramte F1 i hovedbunden, og som derefter ramte F2 i ansigtet, alt hvorved F1 pådrog sig sår i hovedbunden, og F2 pådrog sig en syningskrævende flænge i ansigtet over højre øjenbryn. Byretten fandt T skyldig og idømte T fængsel i 60 dage (dissens med hensyn til at gøre straffen betinget). 5 dommere i landsretten udtalte bl.a., at de fandt det godtgjort, at T havde til hensigt (»direkte forsæt«) at ramme F1 med flasken i hovedet. Der forelå således den for domfældelse fornødne tilregning i relation til den del af tiltalen, der vedrørte vold imod F1. Den rejste tiltale for vold mod F2 fandtes ikke at kunne tilregnes T baseret på forsætsformerne »direkte forsæt« eller »sandsynlighedsforsæt«. Spørgsmålet var herefter, om der i relation til denne del af tiltalen forelå det fornødne forsæt baseret på forsætsformen »dolus eventualis« i varianten »positiv indvilligelse«. Anført, at som fastslået i højesteretsdommen, gengivet i UfR 1992, s. 455, bør der generelt udvises varsomhed med hensyn til anvendelse af forsætsformen dolus eventualis. Efter Højesterets dom i UfR 2012, s. 1101, var det en betingelse for, at der kunne anses at foreligge forsæt i form af positiv indvilligelse, at T havde indset, at det var muligt, at slaget med flasken mod F1's hoved kunne skade andre end denne person, og at T psykologisk forholdt sig accepterende til denne mulighed for det tilfælde, at dette faktisk skete. Efter bevisresultatet fandtes det betænkeligt at fastslå, at T - ud over at have indset den foreliggende mulighed - tillige psykologisk forholdt sig accepterende til muligheden for, at det faktisk skete. Da T herefter ikke havde haft det fornødne forsæt i relation til den del af tiltalen, der vedrørte vold mod F2, stemte disse voterende for at frifinde T herfor (dissens for helt at frifinde T). Samtlige dommere fandt straffen passende udmålt til fængsel i 60 dage. Efter bl.a. sagens nærmere omstændigheder, sammenholdt med oplysningerne om T's gode personlige forhold, fandtes straffen ganske undtagelsesvist at kunne gøres betinget med bl.a. vilkår om samfundstjeneste.

Ø.L.D. 11. oktober 2013 i anke 2. afd. S-1366-13

(Hedegaard Madsen, Karen Hald, Søren Hørsbol Jensen (kst.) med domsmænd).

Anklagemyndigheden
mod

T (adv, Jørgen Lindéilus, Roskilde, besk.).

Roskilde Rets dom 15. april 2013, 3A-1718/2013.

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.
Anklageskrift er modtaget den 27. marts 2013.

T, - - -, er tiltalt for
legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1,

ved den 26. januar 2013 kl. ca. 03.30 på diskoteket D, - - -, at have kastet en flaske i hovedet på F1, der ramte F1 i hovedbunden, og som derefter ramte F2 i ansigtet, alt, hvorved F1 pådrog sig et sår i hovedbunden, og

229

F2 pådrog sig en syningskrævende flænge i ansigtet over højre øjenbryn.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om straf

T har nægtet sig skyldig.

F2 har påstået, at T skal betale 580 kr. i erstatning svarende til værdien af et par odelagte bukser og en odelagt bluse og har taget forbehold for erstatningskrav for plastikoperation for at få fjernet arret ved øjenbrynet.

F1 har påstået, at T skal betale 250 kr. i erstatning svarende til en odelagt T-shirt.

T har bestridt erstatningspligten, men har ikke haft bemærkninger til erstatningskravenes størrelse for så vidt angår de 580 kr. og 250 kr.

Sagens oplysninger

Der er under hovedforhandlingen i sagen afgivet forklaring af T og af vidnerne F2, F1, A og B.

T har forklaret, at han den 26. januar 2013 var til fest på sit gamle gymnasium og derefter gik på D med to kammerater, L og P. Han havde drukket tæt, først hjemme og så på handelsskolen. Han var noget beruset, da han ankom, og drak tæt på D. B kom senere. På et tidspunkt stod B ind i en fyr, F1, der stod med en drink. B havde også en drink i hånden. T havde en flaske i hånden, da han kom ind på D. Fyren blev sur og spurgte flere gange, om B ikke vidste, hvem han var. Fyren sagde, at når de kom ud, skulle de nok finde ud af, hvem han var. T var gået videre, men vendte om for at bakke B op, da fyren skubbede til B. Han stod derefter skrån bag B en meters penge fra fyren og hans kammerater. Der stod 5-6 andre sammen med fyren, og de blokerede udgangen. T og hans venner prøvede at trække sig væk fra de andre. Fyrens kammerater virkede truende under hele forløbet, og en af dem trådte frem på T's venstre side. Der blev noget tumult, og fyrens kammerater blev smidt ud af dormændene. Han husker ikke forløbet nærmere. Da dormændene tog fat i de andre, så han sit snit til at forlade stedet. Han ønskede ikke ballade og var ikke involveret i noget slagsmål.

Anklageren afspillede video fra overvågningskameraet.

T forklarede, at han og hans venner ikke har anmeldt nogen som følge af forløbet. Der var en god stemning hele aftenen. Han har ikke tidligere været i slagsmål med nogen. Dagen efter episoden fik han en besked på facebook, hvor der stod, »Du er på roven«. Han kender en person ved navn N, der kender I, der har sendt beskeden. I kender, efter hvad N har fortalt, F1.

F2 har som vidne forklaret, at hun den 26. januar 2013 var på D med nogle venner fra omkring midnat. De dansede og drak. Hun satte sig ned med A fra sin klasse, som hun havde mødt. Hun var beruset, men ikke meget. A så, at hans ven F1 var oppe at skændes med nogen. A sprang op og gik derhen. Hun gik derhen for at skille parterne ad, for nogen blev smidt ud, men det virkede ikke, så hun gik lidt tilbage. T stod med et par venner, og F1 stod med nogle af sine venner. T havde en flaske i hånden og gjorde en overhåndsbevægelse med flasken, som om han kastede flasken. F1 faldt om. Hun blev ramt i hovedet af flasken eller glasskår fra den og satte sig hen på sin plads igen. Hun så, at hun havde blod på hånden, og fik at vide, at hun blodte. Hun havde blod i hele hovedet. Hun var ikke i tvivl om, at T havde tænkt sig at ramme F1 med flasken, men sikkert ikke hende. F1 lå på gulvet og fik hjælp, og hun fik hjælp af nogle piger. Hun tog på hospitalet med det samme.

Hun fik T's navn af A og genkendte ham på facebook. Derefter gav hun T's navn til politiet. Hun har ikke i øvrigt talt om episoden med A eller andre, bortset fra at hun og F1 har talt sammen på gangen i dag, for hun skulle afgive forklaring. F1 mente, at han blev slået med flasken, men hun mener stadig, at den blev kastet.

Forevist fotos, bilag 6, forklarede vidnet, at hun selv havde taget disse, lige efter hun havde fået fjernet stingene. Det var cirka en uge efter episoden.

Foreholdt sin forklaring til politiet den 26. februar 2013, bilag 2, side 2, bekræftede vidnet det anførte, dog var det ikke korrekt, at hun ikke så, hvad T kastede med. Hun troede først, at der var tale om et glas, men var ikke i tvivl om, at genstanden var af glas og enten var et glas eller en flaske.

Hun fik blod på bukserne og sin bluse, der blev odelagt, og har et erstatningskrav på 500 kr. for et par nye bukser og 80 kr. for blusen.

Vidnet foreviste bon på 500 kr. for bukserne.

Vidnet tog forbehold for et erstatningskrav for plastikoperation for at få fjernet arret ved øjenbrynet.

F1 har som vidne forklaret, at han den 26. januar 2013 var på D med nogle venner, blandt andre A, fra omkring midnat. Han drak ikke selv i løbet af aftenen. T var der sammen med en kammerat, og kammeraten gik bevidst ind i vidnet med et skulderskub. Vidnet spurgte, hvad han havde gang i. Den anden råbte et eller andet, som han ikke hørte. T gik bag sin kammerat og gav straks efter vidnet et slag oven i hovedet med en Heineken-flaske. Der gik kun nogle sekunder, og der nåede ikke rigtigt at ske noget forinden. Der var ikke tumult, og det kom nærmest ud af det blå. Han har ikke sagt noget truende til T eller hans kammerat og har ikke skubbet dem. Han er heller ikke selv blevet skubbet. De andre var begge ældre end ham, og han ville ikke kunne klare sig i et slagsmål med dem. Han gik ikke væk for senere at komme tilbage. Vidnet, T og T's kammerat stod over for hinanden, da slaget kom. Han så ikke, at nogen af hans kammerater kom hen til ham, men har fået at vide, at A kom hen til ham. Der var tale om et hårdt slag. Flasken gik i stykker, og der fløj glasskår rundt om ham og ned i hans T-shirt, der stadig har huller efter glasskårene. Han faldt omkuld og blødte. Han konstaterede dagen efter, at

230

han havde fået en flænge i hovedet og var om i ryggen. Han fik rifter på hånden og skulderen.

Vidnet er ikke i tvivl om, at det var T, der slog ham med flasken.

Foreholdt sin forklaring til politiet den 26. februar 2013, bilag 5, side 2, bekræftede vidnet det anførte, dog huskede han ikke, hvordan slaget faldt, men han mener, det kom bagfra. Han er ikke i tvivl om, at flasken gik i stykker. Han blødte og havde øl og glasskår ud over sig. Han var ikke i tvivl om, at T slog ham med vilje. Han så ikke, om andre blev ramt. Da han kom op at stå, var T og hans kammerat væk. Han gik straks ud på toilettet for at vaske sig. Bagefter gik han uden held rundt med en vagt for at finde T. Stemningen havde været god indtil episoden. Han var rundt på gulvet resten af aftenen og husker ikke episoden i detaljer i dag. Han er sikker på, han husker det, der skete forinden.

Han har ikke anmeldt episoden. Han syntes, det var besværligt og lidt ydmygende at skulle anmelde det og i retten som vidne. Han tog ikke på skadestuen. Han tog kort efter episoden hjem i seng, og en kammerat besøgte ham dagen efter og hjalp ham. Smerteerne gik over efter nogle dage, og han syntes ikke, det var det værd.

Han har ikke selv kontaktet T, men han ved, at en af hans venner har skrevet en besked til T. Vidnet har ikke bedt ham om det, og det er ikke noget, som skal tages alvorligt.

Han har et erstatningskrav svarende til den odelagte T-shirt. Den har nok kostet 250 kr.

A har som vidne forklaret, at han den 26. januar 2013 var på D med nogle venner fra en gang efter midnat. De havde drukket hos en ven, og han drak også på stedet. Han var temmelig beruset. F1 kom senere. Vidnet sad sammen med F2, der er en af hans tidligere klassekammerater. F1 kom op at toppes med en fyr og dennes kammerat. Kammeraten var vist gået ind i F1. De stod over for hinanden, pustede sig op og skubbede til hinanden. Efter nogle minutter, ikke over 5, fik F1 bagfra en flaske i hovedet af en lyshåret fyr. Han så ikke, om det var et slag eller et kast. Der lå glasskår på gulvet, og han kunne konstatere, at flasken var gået i stykker. Vidnet rejste sig for at gå derhen, men vagten stoppede ham og smed ham ud i den tro, at han havde slået, men han fik forklaret sammenhængen. F2 sad da stadig sammen med vidnet. Vidnet nåede ikke at blande sig i episoden. Han så ikke nærmere, hvem der slog. Han har ikke været i kontakt med den anden gruppe siden.

B har som vidne forklaret, at han den 26. januar 2013 var på D med nogle kammerater. Han havde drukket nogle øl og var beruset, men ikke særlig fuld. Vidnet og en fyr, F1, gik ind i hinanden. Vidnet tabte sin drink, som han havde i hånden. Fyren skubbede vidnet i brystet flere gange og spurgte flere gange, om vidnet ikke vidste, hvem han var. Fyren sagde, at de bare skulle vente, til de kom ud. Vidnet skubbede nok igen, eller rettere skubbede han fyren væk fra sig. De var nok lige gode om det. Nogle af fyrens venner kom derover og stod mellem ham og udgangen. Der var flere andre, der skubbede. T stod bag vidnet, nok for at bakke vidnet op. Pludselig kom der en flaske bagfra, og fyren satte sig ned. Han så ikke, om flasken blev kastet, eller der blev slået med den. Han har ingen ide om, hvem der kastede eller slog med flasken. Vidnet tænkte mest på at komme ud. Vagterne kom og trak en af fyrens kammerater væk. Episoden varede ikke ret længe.

Vidnet har set en besked, som T siden har fået fra en person ved navn I, hvor der står, »Du er på roven.«

***

Der er under sagen forevist fotos af F2 taget en uge efter gernings-tidspunktet, bilag 6, og dokumenteret fra rapport om hendes genkendelse af gerningsmanden, bilag 8.

F2 henvendte sig den 26. januar 2013 på skadestuen. Det fremgår af politiattesten, at der er konstateret en godt 1 cm lang flænge over højre øjenbryn og en 2 kr. stor bule under øjenbrynet.

Kriminalforsorgen har til brug for sagen udarbejdet en undersøgelse af T's personlige forhold, hvori T skønnes egnet til at modtage en helt eller delvis betinget dom med eller uden vilkår om samfundstjeneste.

T har vedstået oplysningerne heri.

T er ikke tidligere straffet.

Rettens begrundelse og afgørelse:

Efter navnlig den foreviste optagelse fra overvågningskameraet og den sikre og troværdige forklaring fra F2, der støttes af forklaringen fra F1 og til dels forklaringerne fra A og B sammenholdt med bil-lederne af F2 og oplysningerne om skaderne på hende, er det bevist, at T har kastet en flaske i hovedet på F1 og ramt ham i hovedbunden med en sådan kraft, at flasken knustes, og at glasskår fra flasken derefter ramte F2 i ansigtet, alt med de anførte skader til følge.

Det må efter bevisførelsen lægges til grund, at der forud for T's kast med flasken har været tale om tumult mellem T, B og F1 ved baren, og at dette ikke kun kan tilregnes T. Det må imidlertid også lægges til grund, at F2 var uden skyld i det passerede og alene forsøgte at skille parterne ad.

T må ved kastet med flasken med betydelig kraft gennem et fyldt diskotek i hvert fald have anset det for overvejende sandsynligt, at flasken ville ramme F1, og må i hvert fald tillige have indset og accepteret muligheden af, at flasken herved ville blive knust, og at

skår fra flasken ville ramme F2, der stod i umiddelbar nærhed af F1. T har herefter haft det til domfældelse fornødne forsæt.

Det er derfor bevist, at T i det anførte omfang er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

231

Straffen fastsættes til fængsel i 60 dage, jf. straffelovens § 245, stk. 1.

Der er herved lagt vægt på navnlig forholdets grovhed og farlige karakter, herunder især at der er tale om kast med en flaske med en sådan kraft, at den knustes, med de anførte skader på to personer til følge. Der er på den anden side også lagt vægt på, at der som anført har været tale om forudgående tumult mellem T, B og F1.

To dommere finder, at der efter angrebets grove og farlige karakter, og navnlig under hensyn til at der er tilføjet F2, der ikke har givet anledning til voldsudøvelsen, skader som sket, uanset det oplyste om T's personlige forhold ikke er grundlag for at gøre straffen hverken helt eller delvis betinget.

En dommer finder, at der navnlig under hensyn til den forudgående tumult og det oplyste om T's personlige forhold er grundlag for at gøre 30 dage af straffen betinget med vilkår om straffri vandel i 2 år.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, således at straffen i det hele gøres ubetinget.

Efter sagens udfald tager retten efter retsformandens bestemmelse erstatningspåstandene, der størrelsesmæssigt er ubestridte, til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

T straffes med fængsel i 60 dage.

T skal betale sagens omkostninger.

T skal inden 14 dage til F1, - - -, betale 250 kr. og til F2, - - -, betale 580 kr., alt med tillæg af procesrente fra den 15. maj 2013.

Østre Landsrets dom.

Roskilde Rets dom af 15. april 2013 (- - -) er anket af T med påstand om frifindelse, subsidiært at forholdet henføres under straffelovens § 244, og mest subsidiært formildelse, herunder at dommen gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Anklagemyndigheden har efter for sent iværksat anke endeligt påstået stadfæstelse.

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af T og vidnet F1, der begge har forklaret i det væsentlige som i byretten.

T har supplerende forklaret blandt andet, at B er en god kammerat, som han har kendt i ca. 5 år. Efter at B ved baren var stød sammen med F1, tog T først fat i B's skulder og forsøgte at få ham med, og det lykkedes næsten, men F1 kom så igen over til B. B holdt F1 på afstand med en arm. T husker ikke, hvad der skete, men har har i hvert fald ikke kastet nogen flaske. Han kan ikke sige, hvorfor F2 og F1 har forklaret at han har kastet en flaske. Der var ca. 4-5 personer, der bakkede F1 op. Tiltalte følte sig truet af dette og af de ting, som F1 sagde. Han oplevede også, at det ikke var muligt at tilkalde dørmændene, der var placeret udenfor.

Foreholdt sin forklaring til politiet den 7. marts 2013, som er gennemlæst og underskrevet, side 3, 4. og 5. afsnit, har tiltalte vedstået denne forklaring, herunder om, hvor han var placeret på stillbillederne.

Vidnet F1 har supplerende forklaret blandt andet, at han på det pågældende tidspunkt var 17 år. Hans mor tog sig af den skade, han fik i hovedbunden. Såret blødt lidt, og han havde lidt ondt i hovedet, men det gik over i løbet af et par dage. Det var T's kammerat, der som optakt til episoden gik ind i vidnet med et skulder-skud. Det kan godt være, at vidnet herefter begyndte at gå over mod ham, der havde skubbet, men han så ikke på det tidspunkt T.

Pludselig blev vidnet ramt og satte sig ned. Han var ikke klar over, hvem der var sigtet, for han blev indkaldt til afhøring hos politiet. Han har efterfølgende modt T i byen, hvor T ikke var påvirket, og hvor de har fået talt ud, i forbindelse med at T havde undskyldt episoden. Forud for episoden kendte vidnet T perifert.

De i byretten af vidnerne F2, A og B afgivne forklaringer er dokumenteret i medfor af retsplejelovens § 923.

Der er også for landsretten afspillet video fra overvågningskamera.

Landsrettens afgørelse:

5 dommere udtaler:

Efter den foreviste video sammenholdt med navnlig F1's og F2's forklaringer finder disse voterende det bevist, at T tildelte F1, der stod umiddelbart over for ham, et slag med en flaske i hovedet, hvorved flasken knustes, og glasskår derefter ramte den nært placerede F2 i ansigtet, alt med den følge, dels at F1 pådrog sig sår i hovedbunden, dels at F2 pådrog sig en syningskrævende flænge i ansigtet over højre øjenbryn.

Disse voterende finder det endvidere godtgjort, at T havde til hensigt (»direkte forsæt«) at ramme F1 med flasken i hovedet. Der foreligger således den for domfældelse fornødne tilregnelser i relation til den del af tiltalen, der vedrører vold imod F1. Det tiltrædes, at volden mod F1 er henført under straffelovens § 245, stk. 1.

Den rejste tiltale for vold mod F2, der som ovenfor anført pådrog sig en syningskrævende flænge i ansigtet over højre øjenbryn, findes ikke at kunne tilregnes T baseret på forsætsformerne »direkte forsæt« eller »sandsynlighedsforsæt«.

Spørgsmålet er herefter, om der i relation til denne del af tiltalen foreligger det fornødne forsæt baseret på forsætsformen »dolus eventualis« i varianten »positiv indvilligelse«.

Som fastslået i højesteretsdommen, gengivet i UfR 1992, s. 455, bør der generelt udvises varsomhed med hensyn til anvendelse af forsætsformen dolus eventualis.

232

Efter Højesterets dom i UfR 2012, s. 1101, er det en betingelse for, at der kan anses at foreligge forsæt i form af positiv indvilligelse, at T indså, at det var muligt, at slaget med flasken mod F1's hoved kunne skade andre end denne person, og at T psykologisk forholdt sig accepterende til denne mulighed for det tilfælde, at dette faktisk skete.

Efter bevisresultatet findes det betænkeligt at kunne fastslå, at T - udover at have indset den foreliggende mulighed - tillige psykologisk forholdt sig accepterende til muligheden for, at det faktisk skete.

Da T herefter ikke har haft det fornødne forsæt i relation til den del af tiltalen, der vedrører vold mod F2, stemmer disse voterende for at frifinde T herfor.

1 dommer finder det ikke med den til domfældelse i en straffesag fornødne sikkerhed bevist, at det var tiltalte, der slog eller kastede med en flaske, og stemmer derfor for i det hele at frifinde tiltalte.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, hvorefter tiltalte findes skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, i det ovenfor beskrevne omfang.

Samtlige dommere finder straffen passende udmålt til fængsel i 60 dage. Efter sagens nærmere omstændigheder, herunder den forudgående tumult ved baren og de relativt beskedne skader, sammenholdt med oplysningerne om tiltaltes gode personlige forhold, findes straffen ganske undtagelsesvist at kunne gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste, som bestemt nedenfor.

Det af F1 fremsatte erstatningskrav tages efter de juridiske dommers bestemmelse til følge.

Som følge af frifindelse for vold mod F2 tages erstatningskravet fra F2 ikke under påkendelse, jf. retsplejelovens § 992, stk. 1.

Med disse ændringer stadfæster landsretten byrettens dom.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at straffen på 60 dages fængsel gøres betinget med vilkår om,

at tiltalte ikke begår strafbart forhold i en prøvetid på 1 år fra landsrettens dom,

at tiltalte inden for en længstetid på 6 måneder fra landsrettens dom udfører ulønnet samfundstjeneste i 80 timer, og

at tiltalte skal være under tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Erstatningskravet fra F2 tages ikke under påkendelse.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

OE2008.S-3419-07
TfK2008.334

3 måneders fængsel betinget med vilkår om samfundstjeneste for kast med olflaske mod dormand.

Strafferet 21.2 og 32.2.

T, født 1981, var skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 2, idet han kastede en olflaske i hovedet på en dormand, hvorved flasken knustes, og dormanden pådrog sig en hudafskrabning i panden og en flænge på næsen. Straffen blev fastsat til 3 måneders fængsel. Straffen blev uanset voldsforholdets karakter særligt under hensyn til T's gode personlige forhold, samt at han siden efteråret 2007 havde undergivet sig psykologbehandling, gjort betinget bl.a. med vilkår om udførelse af samfundstjeneste i 80 timer. Der var dissens, idet 2 af de 6 voterende ligesom byretten ville gøre straffen ubetinget.(1)

Ø.L.D. 14. februar 2008 i anke 24. afd. S-3419-07

Anklagemyndigheden
mod

T (adv. Else Præstegård, besk.).

(Linde Jensen, C. Levy og Lone Dahl Frandsen (kst.) med domsmænd)

Københavns Byrets dom af 26. november 2007:

Sagens baggrund og parternes påstande.

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Anklageskrift er modtaget den 30. oktober 2007.

T er tiltalt for

legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 2, ved den 22. september 2007 kl. 06.30 i indgangen til værtshuset H, København K med stor kraft at have kastet en knust olflaske direkte i hovedet på dormand A, som pådrog sig en flænge i panden og på næsen.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

A har påstået, at tiltalte skal betale 1.295 kr. i erstatning, fordi hans briller blev beskadiget ved episoden.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten. Tiltalte har godkendt erstatningskravets størrelse.

Forklaringer.

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnerne A og B.

Tiltalte har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

»... at han omkring det tidspunkt, der er nævnt i anklageskriftet, ville ind på H sammen med 4-5 andre. De havde været i byen, og tiltalte havde drukket ca. 10 fadøl. Tiltalte følte sig beruset. De skulle visiteres for at komme ind. Dormanden spurgte også, hvor gamle de var. En i selskabet sagde for sjov, at han var tolv år. I virkeligheden var de alle sammen 25-26 år. Selv om de sagde, at bemærkningen var sagt for sjov, kunne de ikke komme ind på H. På vej væk derfra tog tiltalte en fyldt affaldssæk, der lå i en bunke på stedet. Tiltalte kastede denne affaldspose over skulderen uden at tænke nærmere over, om den kunne ramme nogen. På Kongens Nytorv fik dormanden fra H fat på tiltalte. Forst da gik det op for tiltalte, at dormanden var blevet ramt af noget i hovedet. Dormanden blødte fra kinden. Tiltalte gik ud fra, at dormanden var blevet ramt af affaldsposen. Foreholdt dormandens forklaring til politiet om, at forst en affaldspose og derefter en flaske var blevet

kastet efter dormanden, har tiltalte forklaret, at han ikke kan genkende denne udlægning af episoden. Tiltalte har ikke kastet en flaske efter dormanden.«

A har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

»... at han omkring det tidspunkt, der er nævnt i anklageskriftet, var på arbejde som dormand i H. Vidnet var ædru. Vidnets kollega stod i døren. Vidnet var indenfor. Tiltalte ankom sammen med to venner. En i tiltaltes selskab ville ikke vise ID-kort. Vidnet kunne høre, at situationen udviklede sig, og gik ud til kollegaen. Tiltaltes selskab stod for tæt på kollegaen. Vidnet trådte imellem og sagde til de pågældende, at de ikke kunne komme ind. En fra selskabet kaldte nu vidnet og kollegaen for idioter. Vidnet bad derfor de pågældende om at forlade stedet. En fra gruppen trådte et skridt frem mod vidnet. Vidnet skubbede den pågældende væk. For at provokere lænede den pågældende sig bagover mod nogle stole, der stod opstablet. Vidnet tog fat i den pågældende, der slog vidnet på halsen. De tre trak nu over mod nogle affaldssække. Tiltalte og en af dennes venner tog nu hver en affaldssæk og kastede den i retning af vidnet. Vidnet og kollegaen gik over til de tre og sagde, at de skulle forlade stedet. Tiltalte samlede nu en olflaske, der var hel, op og kastede den i retning af vidnet. Den landede ved siden af vidnet. Tiltalte tog nu endnu en flaske og slog bunden af denne. Tiltalte kastede den pågældende flaske efter vidnet, der blev ramt på næsen. Heldigvis tog vidnets briller af for slaget. Vidnet vil tro, at afstanden mellem vidnet og tiltalte var ca. 5-6 meter, da tiltalte kastede flasken. Vidnet kan ikke have forvekslet tiltalte med en af de andre fra selskabet.«

B har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

»... at han omkring det tidspunkt, der er nævnt i anklageskriftet, var på arbejde som dormand på H. Vidnet stod i døren. A var indenfor. En gruppe på tre personer ville ind på H. Vidnet vurderede, at en af de pågældende var på grænsen til at være mindreårig, og de pågældende havde fået for meget at drikke. Vidnet bad derfor om at se ID-kort. En fra gruppen ville ikke vise ID-kort, og gruppen fremkom med ukvemsord mod vidnet. Vidnet bad dem derfor om at flytte sig væk fra døren. En fra gruppen lænede sig op ad nogle opstablede stole. A kom nu ud, fordi han fornemmede, at vidnet havde problemer. A gik over til ham, der stod ved stolene, og sagde, at han skulle forlade stedet. Den pågældende slog ud efter A og ramte ham på halsen eller i hovedet. A skubbede den pågældende væk. Vidnet og A gik helt ud til kanten af H's bevillingsområde midt i gaden. Gruppen på tre personer stod nu ved en bunke med fyldte affaldssække. De tog nu to affaldssække og kastede dem mod vidnet og A. Vidnet og A småløb hen mod dem, og gruppen trak 10-15 meter længere væk. Vidnet hørte nu noget klirre, og så da en flaske ramme fortovet foran vidnet og A. Straks efter så vidnet én fra gruppen tage yderligere en flaske, som den pågældende slog mod en betonplade. Formentlig gik bunden eller noget af flasken derved af. Den pågældende kastede nu flasken. Vidnet kunne se, at A blødte fra ansigtet. Den, der havde kastet flasken, stod lidt væk fra de andre. De tre stak af i retning mod Kongens Nytorv. De tre delte sig, og vidnet kunne se, at A forfulgte gemingsmanden. Lidt senere fik vidnet kontakt med politiet, der kom kørende. Vidnet så derefter A have fat i den person, der havde kastet flasken. Vidnet husker ikke, hvad vidnet forklarede om flasken til politiet.

Foreholdt af, at det ikke fremgår af politirapporten, hvor vidnet har afgivet forklaring den 22. september 2007, at flasken, som A blev ramt af, skulle være blevet slået i stykker før kastet, har vidnet forklaret, at han så den pågældende slå flasken mod noget før kastet.«

Oplysningerne i sagen.

Der er under sagen dokumenteret politiattest af 3. oktober 2007 fra A's henvendelse på skadestuen den 22. september 2007, hvoraf blandt andet fremgår, at han havde pådraget sig en 4 cm stor hudafskrabning i pandens venstre side og et halvmåneformet, ca. 0,5 cm langt, sår på næseryggen.

Personlige oplysninger.

Der er af Kriminalforsorgen foretaget en personundersøgelse vedrørende tiltalte, hvoraf det blandt andet fremgår, at tiltalte er egnet til at modtage en betinget dom, herunder eventuelt med vilkår om samfundstjeneste, samt vilkår om, at tiltalte efter tilsynsmyndighedens nærmere bestemmelse skal undergive sig behandling mod misbrug af alkohol.

Rettens begrundelse og afgørelse.

Efter A's forklaring lægger retten til grund, at tiltalte kastede en flaske mod A fra en afstand af 5-6 meter. A pådrog sig derved en hudafskrabning i panden og en flænge på næsen.

Under hensyn til oplysningerne om den forholdsvis begrænsede skade må retten lægge til grund, at flasken ikke var knust, da tiltalte kastede den, men at flasken knustes, da den ramte A i hovedet.

Efter det, som A har forklaret om afstanden mellem ham og tiltalte, finder retten, at det må lægges til grund, at tiltalte havde det nødvendige forsæt til at ramme A i hovedet.

I dette omfang findes tiltalte skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 2.

Straffen fastsættes til fængsel i 3 måneder, jf. straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 2.

Efter karakteren af forholdet, hvor tiltalte er kendt skyldig i vold efter straffelovens § 245, stk. 1, over for en person, der må anses for omfattet af beskyttelsen i § 247, stk. 2, finder retten ikke grundlag for at gøre straffen betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Påstanden om erstatning tages efter retsformandens bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

Østre Landsrets dom:

Københavns Byrets dom af 26. november 2007 (- - -) er anket af T med påstand om formildelse, herunder at forholdet henføres under straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 2, og således, at en frihedsstraf gøres betinget eventuelt med vilkår om samfundstjeneste.

Anklagemyndigheden har endeligt påstået stadfæstelse.

Af Kriminalforsorgens personundersøgelse af 22. november 2007 fremgår om tiltalte konkluderende bl.a.:

»Såfremt retten finder, at den verserende sag kan afgøres med en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, skønnes T egnet til at modtage en sådan afgørelse, hvortil det skal anbefales, at der knyttes vilkår om 1 års tilsyn af Kriminalforsorgen. Det skal endvidere anbefales, at T - efter tilsynsmyndighedens nærmere bestemmelse - skal undergive sig behandling mod misbrug af alkohol.«

Der har for landsretten vedrørende tiltalte været fremlagt en erklæring af 30. januar 2008 fra autoriseret psykolog Charlotte Whitta-Jacobsen. I erklæringen anføres blandt andet:

»I psykoterapien, som T selv har opsoget og egenhændigt betaler, har T stabilt 1 gang ugentligt, arbejdet med sig selv. Han er motiveret og jeg skønner at han har stort udbytte af denne form for behandling. En vigtig forudsætning for at behandlingen fungerer er stabile rammer omkring T. Disse findes på nuværende tidspunkt.

Jeg har tidligere arbejdet med både unge med misbrugsvanskeligheder i Kirkens Korshærs Ungdomscenter, og personlighedsundersøgt unge med adfærdsproblemer i Københavns Kommune. Jeg finder ikke problemer hos T med ligegyldighed overfor andres følelser, manglende respekt eller ansvarsfølelse. Han magter at have langvarige og stabile venskabsrelationer til andre. Og i hans øvrige liv ex. som kontrollør i DSB har han ikke problemer med lav frustrationstolerance eller aggressionstærskel.

Det er mit håb, at T kan få mulighed for at fortsætte den positive udvikling, han siden han i efteråret begyndte i terapi er kommet ind i. Det er min vurdering, at bliver T revet ud af denne ramme han har skabt, en ramme som er forudsætningen for tryghed og dermed udvikling i hans liv, vil det skade hans mulighed for at arbejde med de vanskeligheder han har.

Skulle det komme på tale at drøfte alternativ afsoning bør der tages hensyn til hans store behov, motivation og egnethed til psykoterapeutisk behandling, ...«

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret blandt andet, at han stadig er ansat i DSB. Han følger fortsat psykologbehandlingen med godt resultat. Han har betalt erstatning til forurettede.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det må efter byrettens bevisresultat lægges til grund, at tiltalte i en afstand af 5-6 meter kastede en flaske mod A med forsæt til at ramme denne i hovedet, hvilket skete med den følge, at A pådrog sig en hudafskrabning i panden og en flænge på næsen.

Det tiltrædes, at denne vold må anses som et legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1. Det tiltrædes endvidere, at forholdet tillige er omfattet af straffelovens § 247, stk. 2, hvilket forsvareren heller ikke har bestridt.

Straffen på fængsel i 3 måneder findes passende udmålt.

Fire voterende finder - uanset voldsforholdets karakter - særligt under hensyn til tiltaltes gode personlige forhold samt at han siden efteråret 2007 ugentligt har undergivet sig psykologbehandling, at straffen undtagelsesvis kan gøres betinget efter straffelovens § 62 med vilkår om samfundstjeneste og om alkoholbehandling, som nedenfor bestemt.

To voterende finder efter voldens grovhed og karakter ikke, at der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at straffen helt undtagelsesvis kan gøres betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Der afsiges herom dom efter stemmeflertallet.

I øvrigt stadfæstes dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes med den ændring, at fuldbyrdelsen af den idømte straf på fængsel i 3 måneder udsættes og bortfalder efter forløbet af en prøvetid på 2 år fra landsrettens dom på betingelse af,

at tiltalte i prøvetiden ikke begår strafbart forhold,

at tiltalte i 1 år fra denne dom undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen,

at tiltalte efter Kriminalforsorgens nærmere bestemmelse udfører ulønnet samfundstjeneste i 80 timer inden for en længstetid på 1 år fra denne dom, og

at tiltalte, såfremt Kriminalforsorgen finder det påkrævet, underkaster sig en lægeligt ledet behandling imod misbrug af alkohol efter Kriminalforsorgens bestemmelse.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(1) Refereret i LM 22/2008.